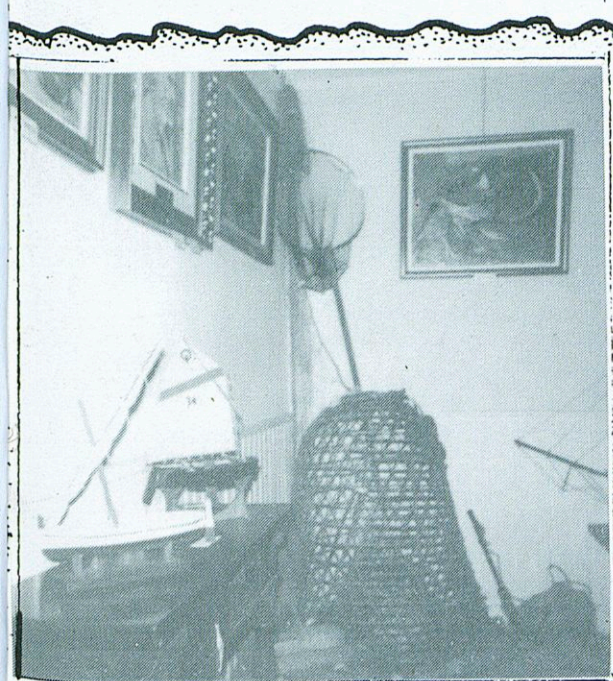

l'escalenc

BUTLLETI CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 56

GENER 1985

IV Mostra colectiva d'artistes escalencs, èxit de participació. Pàg. 13

Conversa amb el matrimoni Clos. Pàg 10 i 11.

L'ESCALENC CONVOCA UN CONCURS LOCAL DE FOTOGRAFIES DE LA NEVADA, PER A TOTES LES EDATS. MAGNÍFICS PREMIS. LLEGIU LES BASES EN LA PLANA 12.

Malgrat el mal temps els Reis arribaren a l'Escala.

Sumari

VIDA ESCALENCA: "UNA BOTIGA CENTENÀRIA. - FULL OBERT. - DE MES I DE MENYS. - NOTICIARI LOCAL. - ESPORT I LLEURE. - UN XIC DE TOT. - FULL INFANTIL. - ANNA. - FOTO ANTIGA DE L'ESCALA, etc, etc.

REDACCIÓ

COORDINACIÓ: F. X. Vila Mitjà, J. Boix — **CONSELL DE REDACCIÓ:** J. Saderra, F. X. Vila Mitjà, J. Boix, D. Poch — **ART I CULTURA:** F. X. Vila Mitjà, J. Boix — **ESPORT I LLEURE:** J. Vilabrú — **NOTICIARI LOCAL:** F. Guanter — **VIDA ESCALENCA:** R. Guanter — **SUBSCRIPCIONS:** D. Poch, R. M. a Sau, M. Prats, tel. 77 02 04 — **ADMINISTRACIÓ:** J. Piqué, tel. 77 19 60 — **ADREÇA:** Apartat de Correus, 19, L'ESCALA — C. E. R. C/ Garbí, L'ESCALA — D.L. GI-287-82 — **IMPRI-MEIX:** Successor Tipografia Carreras. — Girona.

BALLESTA
C/ Pintor Joan Massanet, 8

BAMBI
Avda. Ave Maria

LLIBRERIA ROSA
Plaça de les Escoles

ROMAGUERA
C/ del Pont, 24

TROBADORS
Passeig del mar, 2

C. E. R. L'ESCALA
C/ Garbí.

EDITORIAL *****

D'aquest any que acabem de començar, un component social en serà el protagonista. Suposem que de tant en tant s'hi farà referència des de la T.V. i des dels altres mitjans de comunicació. També ens imaginem que s'organitzaran xerrades, col·loquis i taules rodones per parlar d'aquest tema. Tothom, de prop o de lluny, en parlarà un moment o altre.

Ens referim al tema de la joventut.

I és que la joventut té tot el dret que se la tingui en compte, i no només un any, sinó sempre. I si bé no tenim res a dir del fet que es dediqui un any als joves —com tampoc no en diríem res si es dedicava al cultiu de l'escarola o a la cria del xampinyó—, sí que volem manifestar que aquestes celebracions no han de ser "uns tranquil·litzadors de consciències" ni "uns tapa forats" que ens consolín i ens permetin de dir —quan veurem que els resultats no hauran estat els desitjats—: "Bé hem fet el que hem pogut".

Posem un exemple: S'ha parlat molt de la droga, però encara se n'ha parlat poc i s'ha fet molt menys per neutralitzar-la. Potser és perquè, quan es parla de droga, gairebé sempre es fa pensant en unes substàncies determinades, molt cares i difícils d'adquirir (o potser no tant), l'ús de les quals és perseguit per la llei, sense tenir en compte altres substàncies (i també altres coses, senzillament) que també alteren l'estat d'ànim, la percepció o el coneixement i que sovint produeixen dependència, però que no estan penades per la llei (i de vegades no sabem per què), posem per cas l'alcohol.

Doncs bé, ja que parlem de l'alcohol i de la joventut, afegim-hi les discoteques i altres llocs de trobada dels joves i fem un còctel, a veure què en resulta de tot això.

No és possible que, després d'haver-ho remogut una mica, en surti una pregunta com aquesta?: **¿Hi ha prou control, a les discoteques i llocs semblants, de l'ús (o l'abús) d'alcohol per part del jovent?**

Esperem que la ingestió d'aquest combinat no sigui massa perjudicial per a la salut de tots.

BUSTIA

Els articles publicats a L'ESCALENC expressen solament l'opinió de llurs autors

1985, ANY DE LA JOVENTUT?

Llegim a L'Escalenc que es torna a parlar per mirar de solucionar el problema del transport dels nois i noies de l'Escala que estudien a Figueres, ja que els horaris dels autobusos de línia no coincideixen amb els horaris escolars. Fa cosa de quatre o cinc anys que també es va intentar, sense que tingués èxit. Esperem que aquesta vegada vagi bé.

També fa cinc anys que, després de molts entrebancs, s'aconseguia l'inici d'unes aules de Formació Professional que depenien de Figueres, mentre esperàvem, com se'ns havia dit, una escola bivalent.

Després d'aquests cinc anys, l'Escola funciona com abans o pitjor, tot i que tots els partits que ara governen a l'Escala tenien en el seu programa aconseguir una escola digna a les necessitats del poble, i això encara no s'ha fet.

Acabem d'entrar a l'any dedicat a la JOVENTUT, i la joventut d'aquest poble necessita aquesta escola dotada de tots els mitjans necessaris per poder-s'hi formar degudament i perquè vegi la problemàtica social que hi ha.

L'Escola, no l'ha de fer la joventut, però sí que l'han de fer els responsables de torn que duen l'administració del poble. Tinguem en compte que el poble creixerà en la mesura que creixin les Escoles i els altres serveis.

Els contribuents no solament volem veure incrementar la plantilla de municipals a l'estiu, platges netes, papereres als carrers, una plaça nova, nou edifici municipal..., això està molt bé, però també volem veure que la nostra joventut aprèn aquí, col·labora aquí i veu les necessitats d'aquí, ja que fa molts anys que se n'ha d'anar, i això està molt bé si ho fa per gust, però no està gens bé si ha de fer-ho per falta de mitjans en el poble.

Els qui hem treballat en aquest ram esperàvem més del nou Ajuntament. Aquí no es tracta de portar cursets ràpids, encara que això està bé que hi sigui, sinó que la cosa primordial és que l'ensenyament sigui complet a l'E.G.B. i a l'Ensenyança Mitja.

Això faria que no ens haguéssim d'averkonyir una vegada més, i precisament en aquest any que en diuen de la joventut.

F. Torrent.

D'ILLUSIO TAMBÉ ES VIU: PERÒ NO SEMPRE

Era el capvespre quan per un camí estret i pedregós caminava feixuc i amarat de suor un home de mitjana edat. La finada tasca setmanal havia sigut pesada.

De sobte aparegué miraculosament davant els seus ulls un personatge misteriós estrany per a ell. L'home, sense immutar-se massa, se'l mirà fixament fins a descobrir quelcom d'insòlit, que no acabava d'entendre. I mentre, aquell personatge incompreensible permaneixia estàtic.

L'home, a la fi, mogut per una natural curiositat el preguntà:

— Qui ets: Què Vols?

— Sóc la il·lusió, respongué aquell ésser desconcertant. I tot seguit li indicà que desitjava que el conegués.

Sense adonar-se'n ambdós entaularen un animat diàleg que inicià una cordial amistat.

Seguidament aquell inexplicable personatge, com portat per un alè desafortat, es posà a recitar improvisadament els següents versos:

Caminant pel camí llarg
que és el camí de la vida;
quan s'arriba més enllà de la meitat
la vida ja ens ha ensenyat
que allò que no es vol que acabi
té també el seu comiat.

Darrera d'un vidre entelat
es mira el món amb il·lusió.
Hi ha de tot i no es veu res.
La foscor de les imatges
en els diferents paratges
fa que es vegi tot espès.

Traspasant un cristall clar
s'apilonen coloraines;
unes són negres del tot,
altres són tan blanquinoses
que si es volen ben mirar
es veuen un xic boiroses.

Es veu la foscor de la nit
si es mira la claror del dia.
Llegim les lletres d'un escrit
si ens mou el fervent desig
que molt abans ens inspira
a escriure allò que s'ha dit.

Mirant el món per un forat
no s'hi veuen gaires coses.
Un vel massa embrollat
té al mig un esbornac
des d'on es veuen coses noves
que encara no s'han estrenat.

En una remarcada alçària
es vol mirar allò que és a baix.
La mirada ve d'enlaire
i fa a tothom incapaç
d'observar les nombroses petiteses
allunyades de la faç.

La buidor d'un despertar
sense goig, pau i alegria
no es creu que pugui arribar;
però sovint l'experiència
que és la "Mare de la Ciència"
ens ho ve a confirmar.

I sense donar temps a que el bon home pogués intervenir, l'anormal personatge continuà dient: "Ara que ja saps qui sóc, endevina el que vull".

Aquell pobre home es quedà pensatiu una llarga estona sense trobar resposta a les seves inquietuds.

Aleshores el personatge s'acomiadà del seu amic i s'allunyà deixant-li l'esperança d'aconseguir el seu desig.

L'home dedicà aquell cap de setmana a descansar, a fruit d'una certa llibertat i a pensar, fins que arribà novament el moment previst de reprendre la seva ocupació setmanal.

Llavors fou quan més recordà la trobada amb el seu novell amic i descobrí allò que aquell personatge volia.

Pilar Pellicer de Gispert.

A tots els que fa uns anys eren veïns del carrer Puig Surella cantonada carrer del Mar, on de petit vaig conèixer-hi, dels que guardo un agradable record, que sempre acompanya

la memòria de la meua felicitat infància, quan grans i petits erem amos dels carrers, que es convertien així en llocs d'esbarjo, relació, joc i transmissió de la tradició.

1959. EL MEU CARRER. (I) LA NIT

Les primeres tintines de les esporuguides bombetes, que s'estintolaven amb la brisa del capvespre, dels vells i rovellats fanals amb barret rodó de porcellana blanca, competien amb les últimes pampallugues d'un sol que se n'anava a la posta, badallant enmig de núvols allargats i rogents, que potser anunciaven un demà ventós. Mentre, els crits de la canalla (la Montserrat Xifra, l'Olguita, l'Esther, l'Ana, els Baragans, els Cartuxos, l'Angel, en Benet, la Pepita, els Panoi, la Catalina i la Marina, en Bep i jo, i els més ganassos com en Joan i en Pere, la Paquita i en Miquel) tot jugant a vistri, perseguint-se i buscant-se, rera mates de flors de nit i geranis del davant de les façanes de les cases, o amagats en el dintell del magatzem d'en Bordas, rera la Bomba, o el carro del Ruc d'en Pau, es barrejaven amb els xiscles dels falciots, volant com folls a ras de teulats i carrers i de les orenetes, que feien la seva estada sota el balcó d'en Lau. Enmig de la cridòria general, portava el compàs cerimoniós i lent, contrastant amb l'aldarull d'aucells i criatures, el carro de l'ulinaire, que carrer amunt anava cap a la cort, amb el seu clic-cloc

del girar de les seves grosses rodes, tan ben fetes; sempre em feien badar aquelles rodes tan grans, amb aquells radis tan ben repartits. Jo petit com era, veia el carro grandíols, i el cavall... Quin cavall més bonic... Era alt, gros, tenia una cua que li tocava a terra, i quan ell el portava a tancar, quasi bé em semblava un déu, per ser tan valent de portar agafat per la boca aquell animalàs.

Quan passava un carro, el d'en Tranquil amb la seva mula, en Pau amb el ruc o l'Ulinaire, tots paràvem de jugar i ens quedàvem mirant. Però immediatament recobràvem la nostra posició en els Quatre Cantons, o a les Olles, el Belit, les Boles, el Palet, o les corredisses rera un gat, un gos, una pilota o una pedra, que acabava destroçant-nos les sabates. Enmig d'aquell guirigall, passaven les àvies i les mares, amb la cantina, venien de comprar la llet i aprofitaven per aturar-se una estona xerrant unes amb les altres, mentre s'anava fent fosc. Calia anar a casa a apagar el foc, es diuen adéu i corrents a la cuina, d'on per la finestra, s'escolava l'olor de la patata amb verdura, així com la rànica musiqueta, amb un so no menys ranci, de l'anunci del Cola-Cao, les pastilles Texton i la sintonia horaria del "parte". Els grans (En Lau,

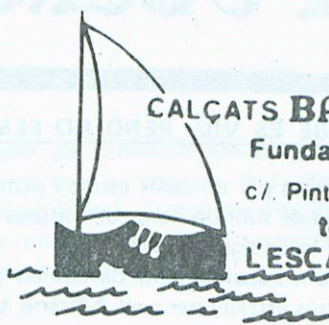
MAGATZEMS **TITÜS** S. A.

BEGUDES:

DAMM HENNINGER LA CASERA
TRINARANJUS LLET RANIA LLET LETONA
AIGUA DE VICHY AIGUA DE VILADRAU
VINS LA-VID FRUCO CODORNIU

Ctra. Viladamat A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

c/. Pintor Joan Massanet, 10

tef. 770253

L'ESCALA (Costa Brava)

MAGATZEMS **TITÜS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI
GELATS

Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

JOIERIA · RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS

COPEJES I TROFEUS ESPORTIUS

Carrer Joan Massanet, 20

Telèfon 77 05 48

L'ESCALA

Caravel·la

c/ la torre
l'escala

SERVEI OFICIAL

MICHELIN

reparació i venda de tota classe de
càmeres i pneumàtics equilibrat
electrònic de rodes recautxutats.

M. FERRER

CTRA. TORROELLA DE MONTGRI - VILADAMAT
CLOSA DEL LLOP, S/N - TEL 77 12 64

L'ESCALA (GIRONA)

FLECA · QUEVIURES

L'ESCALA

HOTEL
RESTAURANT

NIEVES MAR

(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 - 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA
nautica

Closa del Llop, s/n
Tel (972) 770755
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE E

enfarinat, en Joan Nicasio, enfilant fil a l'agulla de remendar, l'Enric, l'àvia Antonieta, l'avi Esquelleta, en Galindo l'Olga...) asseguts amb la cadira al carrer, prenen la fresca i arreglaven el país, mentre de tant en tant esquivaven una pilota o havien de posar pau entre dos pollets que gallejaven. Una cantonada més cap enllà, en Mógines ensenyava en Campeón una enfilada d'aucells que venia de fer aquella tarda. Amb tot això, havia arribat l'hora de sopar, les taules eren parades i de sobte el carrer s'omplia de les veus de les mares cridant els marrecs, allargant i augmentant el tó de la veu en l'última síl·laba del nom, era la senyal que desencadenava la pau i tranquil·litat en el carrer. A l'hora de sopar, el carrer canviava la concurrència i cridòria, en desert i silenci només es sentia el murmuri de les famílies en la reunió de l'últim apat del dia.

Però la pau no durava gaire, menjàvem amb una mossegada, per la dèria de tornar a jugar. I de mica en mica, ara un ara l'altre, tots tornàvem a sortir, i com si paulatinament, s'anés pujant el volum, es passava de sentir un o dos nens, al mateix brogit d'abans. Els grans també sortien, a vegades es reunien al voltant de la finestra de l'antic menjador de can Lau, on posava l'altaveu del primer tocadisc que jo recordo haver escoltat i sentien en Nat King Cole, Americanes, que tan agradaven, especialment a l'avi Esquelleta, en Machín, i una parella de rossos alemanys. Els petits ens anà-

vem acostant, com els pollets a la lloca, a l'àvia Tereseta i li demanàvem que ens expliqués una rondalla, i una altra i una altra... Per la negra pantalla del cel estel·lat, començaven a desfilar prínceps, fades, ogres, aventurers, ventafochs, llops, bruixes, nans..., tot el que era real desapareixia, com si per art d'encantament, la realitat es convertís en un immens teatre de guinyol, presidit per la lluna que ens contemplava riallera, fins que el pas del temps ens retornava a la rutina diària i arribava l'hora d'anar a joc, tots a una en demanàvem una altre, l'últim! Les mares protestaven, l'àvia Tereseta es feia pregar una mica i finalment cedia, amb la condició de que fos l'últim; aquella àvia, era per a nosaltres com la bona fada, era un pou ple de rondalles; finalment sentíem allò de, "rera la porta hi ha un gos, rera la porta hi ha un gat i aquest conte s'ha acabat". Tots ens dèiem bona nit i ens n'anàvem cap a casa nostra mentre veïem en Joan i l'Enric de can Nicàsio, que ja tornàvem de veure el temps, havien decidit l'hora de sortir a la teranyina i deixaven les pedres corresponents al costat de la porta perquè el sereno, en Sagàs, sabés a quina hora els havia de despertar.

Ja dins el llit, sentia les últimes veus que lentament s'apagaven, mentre les portes s'anaven tancant i la remor de la mar petant en el escull del Codolar m'anava bressolant i la son em guanyava.

Benjamí Bofarull i Gallofré.

CINC ANYS!!

Qui ho hauria jurat! Ara fa 5 anys va aparèixer "L'ESCALENC" portant el número 1. En farà aviat tres que surt imprès. Xino-xano hem anat fent el nostre camí; amb dificultats i paciència, però també amb satisfaccions: la que dona l'obra creada; la dels compliments que se'ns adrecen; la de constatar que, a part algunes escaramusses dialèctiques, —que a fi de comptes afegeixen a l'interès d'una publicació—, rars són els escalencs que no adquireixen o que no llegeixen el nostre mensual.

No gensmenys, els artesans del Butlletí tenim ambicions. Legítimes. La que més ens impelleix és la de voler més participació del públic. Que d'altres dels que ja hi col·laborem, vinguin a engrossir les nostres files.

Avortament, eutanàsia, treball negre, economia submergida, pau i guerra, ensenyança pública, etc. són temàtiques abordades en "L'Escalenc" i que, aparentment almenys, sembla que han deixat impassibles als escalencs; a pènes hi ha hagut un parell de reaccions. I, per tant, s'ha de reconèixer que es tracta d'assumptes de cabdal importància que ens interessin a tots.

Com que volem creure que el nivell intel·lectual dels nostres conciutadans és més elevat del que fan creure les aparències, ens demanem què passa? i ens responem que hi deu haver moltes persones que no s'atreveixen a plasmar llurs idees sobre un paper destinat a ser publicat.

Si aquesta és la raó per deixar posicions sigui en un racó de l'intel·lecte, sigui en el fons d'un calaix, els volem assenar: si callen per por de llur ortografia que saben defectuosa, ja ho arreglarem els de la Redacció procurant de no alterar el sentit del text presentat.

Si callen per timidesa, sàpiguen que ningú se'ls menjarà, i encara menys nosaltres. Les bones idees no tenen pas l'obligació de ser exposades retòricament o sense faltes d'ortografia.

Som escalencs; som tots amics; gairebé que tots ens coneixem. Quin mal hi ha en voler aportat llum, encara que sigui feble, en grans zones d'ombra?

Que degut a l'excessiu amor propi que tenim els humans, algú pot reaccionar rígidament? No per això hem de renyir.

Ja ho sabem: lluitar contra la deshonestat intel·lectual, la grolleria o la impudència és fatigós i posa a voltes en perill la ingenuïtat i la bona fe. Però, entre gent civilitzada no hem d'abaixar-nos a la condició d'animals irracionals.

A "L'Escalenc", obert i independent, no podem plaure sempre i a tothom; volem plaure sovint i als més, i desplaure rarament i als menys. I si la causa defensada és justa, ademés de ser popular, "que lladrin els xacals mentre la caravana passa"!

Escriviu-nos! Col·laboreu exposant vostres opinions en tal o qual problema que pessigolleja la vostra ment; suggeriu solucions a qualsevol problema local o general! Enriquem, junts, socialment i cultural el nostre, EL VOSTRE, Butlletí, que ja és patrimoni de L'Escalenc!

Tots plegats, doncs, ensetem aquest sisè any d'existència de "L'Escalenc".

J.S.R. — J.B. — D.P.

PENSAMENTS FISOLOFICO — APERDUATS.

Pere Navarro.

Quan et parlin dels altres, no diguis mai:
"Això no és el meu problema".

Quan et demanin col·laboració no diguis mai:
"Ara no puc".

Quan es tracti dels teus deures, no diguis mai:
"No tinc temps".

Quan es tracti de les teves pròpies faltes no diguis mai:
"No puc evitar-ho".

Quan facis mal ús de la teva llibertat no diguis mai:
"i iNo sóc cap nen petit!!".

Quan hagis de fer una cosa desagradable. No t'esveris.
"Rumia-ho".

NO PODEM RENTAR-NOS LES MANS DEL
FUTUR DEL NOSTRE POBLE

VIDA ESCALENCA

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

RICARD GUANTER

La botiga CASA BALLESTA, premiada pels 100 anys d'existència.

UNA BOTIGA CENTENÀRIA

El dia 31 d'octubre de l'any passat tenia lloc a la Cambra de Comerç i Indústria de Girona el lliurament de distintius als establiments més antics de la província, corresponents a l'any 1984.

Comencem el treball d'aquest mes amb aquesta notícia, ja que la nostra població es trobava representada en tan simpàtic acte en la persona de l'escalenc Joan Ballesta i Pujol.

Acompanyat de la seva esposa, la **Miquela Sureda de Ballesta**, i dels seus fills, en Joan rebia de mans del Conseller de Comerç de la Generalitat una estàtua i un diploma que acrediten com a centenària la seva botiga, situada sempre al mateix lloc: a la plaça del **Sól d'en Sagner**, quan es fundà la **Casa Ballesta**; **plaça del Mercat**, més tard; i, **plaça Víctor Català**, avui dia.

Efectivament, el 17 d'octubre de 1.884, el seu besavi, l'**Isidre Ballesta**, en companyia del seu fill, **Francesc Ballesta i Ramis**, avi d'en Joan, anaren a Figueres a fer la compra dels utensilis més indispensables per a poder obrir la botiga.

En el dietari autògraf del propi Francesc Ballesta, i a la data esmentada, s'hi llegeix el següent: "Fui a Figueras a hacer el primer paso para parar la tienda".

Com ja és sabut per la gent més gran de la població, els Ballesta eren una família de navegants. En Francesc Ballesta, l'avi d'en Joan, havia servit a l'Armada Espanyola, segons un document que data de l'any 1.877:

"Cuatro años de campaña de mar y un año y nueve días de enganche habiendo desempeñado la plaza de cabo de mar de primera clase.

Cal destacar que en Francesc Ballesta es trobava en possessió de la "Medalla del Mèrit Naval", concedida pel Ministeri de Marina, per haver format part de l'esquadra que va conduir a

Espanya des d'Itàlia al rei Amadeu de Savoia, el dia 26 de desembre de l'any 1871.

Després d'exercir durant un any i mig de cap de mar a Palamós, va obrir, com ja hem indicat, la botiga de queviures.

Com a treball complementari, es dedicà a la compra-venda de peix, tenint el magatzem on avui dia hi ha el bar "El Dull". El seu fill, en **Rafel Ballesta i Teixidor**, el començà a ajudar en la feina del peix, però tingué més inclinació cap el ram de la pastisseria. Va treballar d'aprenent a la pastisseria Mas, on avui dia s'hi troba la fleca de la Maria del pa, al carrer del Port, cantonada carrer Maranges. Es traslladà, més tard, a Barcelona, on va continuar l'aprenentatge de l'ofici. En tornar a L'Escala, com que en l'ofici de pastisser no hi havia la vida, començà a fer de flequer.

En Joan ens explica que la segona màquina de pastar que hi hagué a la província de Girona fou la de casa seva.

En el mateix lloc on avui dia tenen el menjador, una euga, donant voltes a una sínia o vogi, feia moure, mitjançant un eix que travessava el carrer Riera de paret a paret per sota del empedrat, la màquina de pastar que tenien al forn, que es trobava on avui dia hi ha l'impremta Pibernat. Uns anys més tard, substituïren l'euga per un motor elèctric, en haver comprat una camioneta que suplia l'animal per al transport de les mercaderies de la botiga.

Més endavant, exactament l'abril del 1928, canviaren aquesta màquina de pastar per una altra de més moderna, moguda també per l'electricitat.

En Joan m'ensenya una factura molt curiosa de la "Fonda Gambo" de la vídua Paradís, situada al carrer Pintor Joan Masanet —cantonada plaça Víctor Català—, on hi menjaren els tres operaris que vinqueren a instal·lar-los-hi la segona màquina de pastar que tingueren.

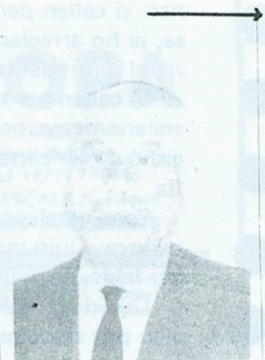
L'import de la citada factura és de 16'50 pessetes i el detall és el següent:

"Por tres comidas a 5 pesetas, 15 pesetas.
Por tres cafés y tres coñacs, 1'50 pesetas."

En Joan Ballesta recorda perfectament la màquina de batre que tingueren durant uns 6 anys i que fou la primera que es veié a L'Escala, suposant una gran novetat. Era allà per l'any 1914. Batia a l'era que tenien a l'avinguda de l'Ave Maria i quan havia acabat la feina de L'Escala, anava als pobles veïns, comptant amb 5 homes. Precisament, el pare d'en Pere Saló —segons ens diu en Joan— era l'encarregat de donar les garbes a la màquina. Era moguda per un motor de 10 cavalls, molt gros, el qual portava quatre rodes i camelles; i era tirat per un cavall que el traslladava d'un lloc a l'altre. S'engegava fent moure una gran roda, grossa com la d'un carro. En posar-se en marxa feia uns bufets semblants als que feien les màquines de vapor dels trens.

Aquesta màquina s'aviava molt sovint i com que tothom donava consells quan es produïen les avaries, l'avi d'en Joan, una mica picat, hi feu posar un rètol escrit per les dues cares que es veïes des del carrer i que deia: "No se permite fumar ni se admiten consejos".

Joan Ballesta i Puiol, digne successor dels seus avant-passats, al front de la seva botiga centenària.

Quan la màquina s'avarïava, venia un mecànic de Torroella de Montgrí, ja que a L'Escalà no n'hi havien. L'avisaven com podien, ja que el servei telefònic, aleshores, era molt anacrònic. Fou una bona ocasió que en Joan, que tenia uns 9 anys, no es deixà perdre per a poder tenir una bicicleta: tot un luxe en aquella època.

Amb la insistència que les criatures demanen les coses, ell anava dient al seu pare: "Si me compréssiu una bicicleta, jo podria anar a avisar al mecànic i, d'aquesta manera, la màquina no hauria de romandre tanta estona parada". La idea va agradar al seu pare i en Joan, més cofoi que un pèsol, va sortir-se'n amb la seva, i d'ençà aquell moment, fou l'encarregat d'anar en bicicleta a avisar el mecànic de Torroella de Montgrí.

En Joan recorda molt bé aquelles palleres molt grosses on hi jugava amb en Diego Masferrer, en Miliano Carreras i d'altres

amics seus, revolcant-se enmig de la palla amb molta gatzara i alegria.

Com molta mainada de la seva edat, va anar al Col·legi que hi havia al çim de l'antic Ajuntament, primer amb el senyor Narcís, i posteriorment amb el senyor Alsina. Recorda a n'en Salvador Cros, els germans Sabadí, en Josep i en Rafel, i a tants altres. Ja de més grandet, va anar a repàs amb el senyor Masferrer i també a Figueres, on cursà el comerç amb el professor, senyor Bosch i Roig.

Són records, tots aquests, de fets ja molt llunyans, en els quals, molt probablement s'hi trobin reflectits d'altres escalencs. I si no és en aquest mateix mirall ho faran en el seu propi, ja que els anys de la nostra infantesa és quelcom de molt entrañable i que mai no s'esborrarà, per més temps que visquem.

NOTICIARI LOCAL

Félix Guanter

J.M. Cortal, guanyador del primer premi de Pessebres en l'apartat "Tradicional".

Pessebre que va guanyar el primer premi en l'apartat "artístic". Autor F. Targa.

SEGON CONCURS DE PESSEBRES

De la mateixa manera que l'any passat, el Centre Excursionista Escalenc ha organitzat un Concurs de Pessebres, enguany el segon, el qual si bé ha disminuït en quant a nombre de concursants —en aquesta ocasió se n'han presentat 27— hem de remarcar que s'ha millorat en quant a qualitat dels pessebres i que s'han vist idees noves, la qual cosa és, a la vegada, imaginatiu i enriquidor.

El Jurat del Concurs estava format pels següents membres: Dolors Poch, Montserrat Sureda, F.X. Vila, Mitjà, Carles Pous, Rafel Carmona, Jaume Batlle i Hermògenes Garcia, com a secretari.

Recordem les tres modalitats del Concurs: Pessebre Tradicional (a la qual pertanyien la majoria de pessebres presentats) Pessebre Artístic i Pessebre Modern.

En la modalitat de pessebre tradicional, el primer premi fou obtingut per la Maria Ferrer, el segon per en Marc Teixidor i el tercer per la Mònica Molinas.

En la modalitat artística, el primer i únic premi l'aconseguí el pessebre d'en Francesc Targa, mentre que el premi al pessebre modern fou declarat desert.

Part dels membres que formaven el jurat del concurs de Pessebres.

PERSPECTIVES DEL PAVELLO POLI-ESPORTIU I CURSET DE NATACIÓ

La Generalitat ha concedit, segons ens informa el Patronat Municipal d'Esports, la quantitat de 40.800.000 pessetes per a la construcció del Pavelló Poli-esportiu, sota darrera de les escoles. S'espera que a mitjans de febrer es pugui començar la primera fase, amb l'estructura i fonaments, les obres del qual no han estat encara adjudicades.

El responsable del Patronat Municipal d'Esports ens parla del projecte, amb una pista de 45m. x 28m., amb una cabuda per a 380 espectadors (ampliàble), amb 11 vestidors, 3 sales de material, 1 aula i alguns despatxos per a monitors i encarregats.

També ens notifiquen que per Nadal i Setmana Santa han tingut i tindran lloc uns Cursets de Natació a la piscina climatitzada municipal de Figueres. Sobre 34 places previstes, se n'han completat ja 27. Se'ns recorda que les inscripcions es poden fer al despatx del Patronat Municipal d'Esports, situat en el mateix edifici de l'Ajuntament, pis tercer.

FORMACIÓ D'UNA COORDINADORA DE FESTES I ACTIVITATS CULTURALS

El dia 12 de desembre tingué lloc a l'Ajuntament una reunió per tal de constituir una Comissió Coordinadora de festes i activitats culturals.

La Junta quedà formada per tres consellers i un representant de cadascuna de les següents entitats: Centre Esportiu i Recreatiu, Comissió de Festes, L'Escalenc, Associació de Pares d'Alumnes i Penya Blaugrana de L'Escala. I a part de la Junta, la Coordinadora comptarà amb una representant de les ciutades entitats.

ADHESIÓ ESCALENCA A LA CAMPANYA D'AJUDA A ETIÒPIA I ERITREA

La població de L'Escala es va adherir a la campanya d'ajuda a Etiòpia i Eritrea, organitzada per la "Crida a la Solidaritat en defensa de la Llengua, cultura i nació catalanes".

A L'Escala, la recollida d'aliments tingué lloc el dia 28 de desembre de 1.984, i segons la nota que ens ha facilitat la Conselleria de Cultura i Serveis Socials, els aliments especialment requerits quedaren repartits, a la nostra vila, de la següent manera: 9 paquets de sucre (127 quilos); 12 paquets d'arròs (297 quilos); 7 paquets de llet condensada (103'350 quilos); 2 paquets de galetes (23'850 quilos); 2 paquets de farina (16'5 quilos); 2 paquets sopa preparada (236 sobres).

Hem apuntat aquesta notícia i l'hem detallada, en primer lloc per a donar-la a conèixer a tots els escalencs, i segonament per a remarcar que la col·laboració amb aquesta campanya ha estat una col·laboració de tot el poble català, ja que sembla ésser, que alguns mitjans de comunicació, quan parlaven d'aquesta solidaritat, ho feien referint-se únicament a Barcelona, cosa que ens han ressaltat també l'àrea de Serveis Socials quan ens facilitaren la nota que acabem de reproduir.

AMPLIACIÓ DEL CURS D'ESQUI

El Centre Excursionista Escalenc ens recorda que es tornen a obrir les inscripcions per al curset d'esquí, ja que s'han completat totes les places del primer curset, el límit d'inscripcions del qual —com informàvem el mes passat— acabava el dia 26 de desembre.

El segon torn d'aquest Curset d'esquí, per tant, tindrà lloc del 17 de febrer al 17 de març, i durant cinc diumenges, a les pistes de la Catalunya Nord, concretament als Angles.

Qui ho vulgui, té la possibilitat d'anar-hi sense fer el curset.

Per a més informació i inscripcions, us podeu adreçar a la Maria Salvat (dissabtes, tel. 77 05 68) i a l'Eva López (durant la setmana de 1 a 3, tel. 77 17 93).

El plaç d'inscripció d'aquest segon torn del Curset acaba el dia 26 de gener.

FESTES DE NADAL 1.984

Les festes nadalenques del 1.984 s'han caracteritzat per un temps molt fred, entrats ja de ple a l'hivern, i per un cert seguiment dels costums tradicionals, típics i casolans en aquestes diades.

En línies generals, la major part dels actes clàssics que es celebraren a la nostra vila no diferiren pas gaire dels que havien tingut lloc durant els anys anteriors.

Per exemple, a la vigília de Nadal i poc abans de la Missa del Gall, un grup de nois i noies de la Catequesi oferien una representació del "Retaule del Naixement". També a l'església Parroquial, el dia 28 a les 10 del vespre es celebrava el Concert de Nadal a càrrec de l'Orquestra de Cambra de Girona dirigida pel mestre Lluís Albert, i amb participació de la Coral Emporium sota les ordres de la directora Roser Sureda.

El divendres 4 de gener, i a partir de les 4 de la tarda, tenia lloc un festival infantil a la plaça del mercat, amb l'espectacle "Tirant lo Negre", a l'acabament del qual es lliuraren els premis del II Concurs de Pessebres, sobre el qual ja en parlarem en un altre apartat d'aquest Noticiari Local.

NOTICIARI C.E.R.

Com a notícies més destacades relatives al Centre Esportiu i Recreatiu esdevingudes les últimes setmanes, informarem que recentment s'ha pintat l'edifici, tant a l'interior com a fora, especialment la façana principal que segons la majoria de les opinions era una de les coses que més convenia. Parlant d'obres i millores, els integrants de la secció de tennis taula que fa un parell de mesos havien repintat la sala pel seu compte, han col·locat, previ acord de la Junta, suro a les parets laterals del local de joc, a una alçada de 1m. 10cm. Amb aquestes modificacions, la sala —sens dubte un dels millors locals de tennis taula gironins— ofereix un aspecte molt millorat, molt digne de la primera secció del C.E.R., i més tenint en compte que l'activitat en entrenament i competició és constant i que des de fa quatre anys consecutius es juga a la segona divisió nacional. També hi ha hagut activitat, darrerament, per part d'altres seccions, com l'obra de teatre representada els dies 20, 21 i 22 i de la popular "Quina" organitzada per l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu, notícies aquestes dues que trobareu reflectides dins l'espai "Esport i Lleure", així com del Ball del dia de Nadal i del de Cap d'any, a càrrec dels conjunts "Set-Son amb Blas" i "Piper's Grup", respectivament.

POSSIBLE RETORN DELS TRES REGIDOS QUE HAVIEN DIMITIT DELS SEUS CÀRRECS

Els tres regidos municipals que el setembre passat havien presentat la dimissió del respectius càrrecs, Srs. Salvador Falgàs, Jaume Batlle i Rafel Moreno, adreçaren una carta a l'alcalde Bruguera sol·licitant la convocatòria d'un ple extraordinari per tal de debatre els problemes i possibles solucions de cara a resoldre el que havia originat la renúncia esmentada.

I'ALCALDE INFORMA DEL VIATGE A MADRID

En la mateixa Sessió, i en un altre punt de l'ordre del dia, el senyor Alcalde va fer un ampli comentari del recent viatge a Madrid i de les gestions i entrevistes sostingudes amb els representants del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme i de la secció de "Costas y Puertos", i explicà, entre d'altres assumptes, que si l'Ajuntament acceptar les premisses demanades de la platja de Riells, contemplades en el Pla General d'ordenació, el Passeig de la Platja de Riells podria ésser construït per l'any 1986.

INFORME SOBRE SANEJAMENT CONSORCI COSTA BRAVA

I ja per acabar el Noticiari d'aquest mes i aquest torn informatiu referint al Ple Municipal del dia 27 de desembre, direm que el primer tinent d'alcalde Sr. Carmel Isern donà explicació de l'entrevista mantinguda amb els tècnics de la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental, respecte a la realització del sanejament de les aigües residuals d'aquest municipi.

NOVA UBICACIÓ DEL MERCAT DELS DIUMENGES

En sessió Ordinària del Ple Municipal del dia 27 de desembre es prengué l'acord, entre d'altres, del canvi d'ubicació de l'actual mercat dels diumenges que té lloc actualment en el Passeig Marítim i que serà traslladat, a partir del proper 10 de febrer en el Sector del Padró, en la zona d'aparcament actualment, entre els carrers Russinyol i Zurbarán, darrera de les escoles.

de més i de menys..

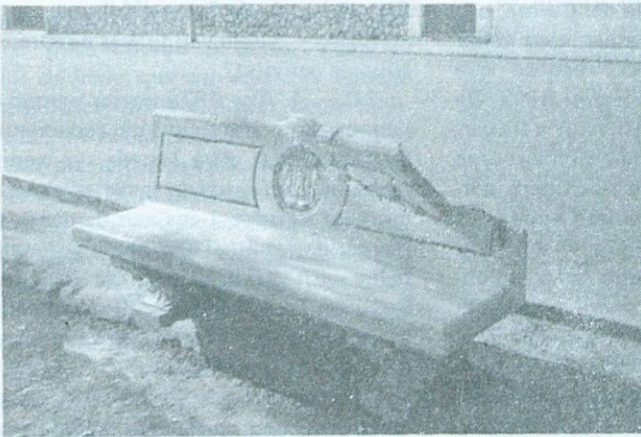
La nota apareguda en "L'Escalenc" d'Agost no ha estat seguida de cap efecte, que nosaltres sapiguem.

Ho repetim: que els restaurants i cafeteries comuniquin en llurs llistes i menús, els plats i begudes en francès, anglès,

alemany i castellà, no hi tenim absolutament res a dir. Però que no hi figurin en català, és escandalós i revoltant.

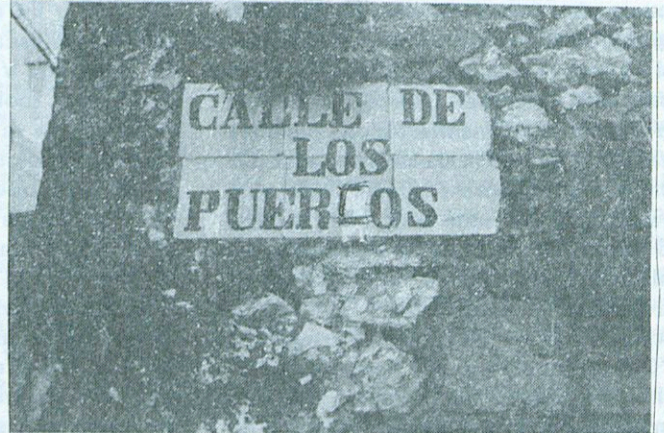
En CATALÀ, senyors, si us plau, a dintre de casa nostra!

Si no ho sabeu escriure, l'Ajuntament i "L'Escalenc" us hi ajudaran.

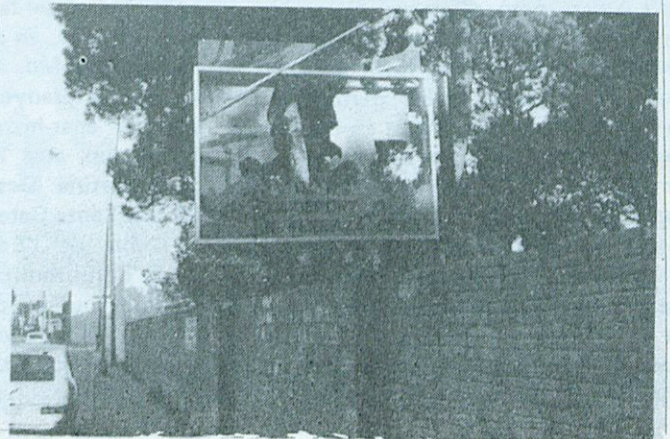
1 *El Treball acurat ornamental sobre la pedra d'aquests bancs devia ser indubtablement magnífic en els seus orígens i foren orgull, estem segurs, dels escalencs contemporanis. Però el temps, la incuria i el bretolisme els han convertit, molts d'ells, en una ruina. Es evident que si no és possible una seriosa restauració, millor seria concedir-los-hi una jubilació digna i merescuda.*

3 *Fa ja molts mesos que aquest cartell ha perdut, com molts altres a mans dels brètols anònims de costum, la seva funció. Conserveu-los en aquestes condicions es inexplicable.*

2 *Una altra canvi de reotació de carrers?*

Creiem millor que és una altra mostra de l'exasperació d'alguns veïns envers la incuria i manca de consideració reiterada i petulant d'alguns altres, insensibles (segons ens han contat) a les demandes d'una millor cura en el manteniment de la netedat del carrer...

2

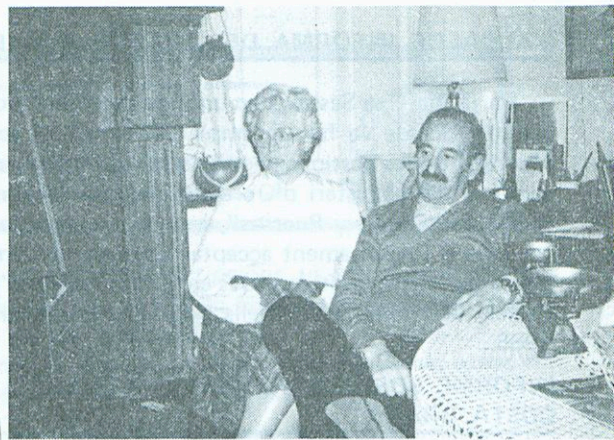
3

9

CONVERSA AMB...

Aquest mes, us portem les opinions de dues persones molt inquietes a qui devem la recuperació d'una part del nostre folklore com és el que fa referència a la dansa popular i tradicional de Catalunya.

La Margarida Roca i en Josep Clos no n'han tingut prou d'aprendre per a ells mateixos sino que també han volgut que els altres en participessin; així ha estat com des de fa temps dirigeixen el treball que porta a terme L'ESBART LA FARANDOLA.

L'Escalenc.— Josep, vau néixer a l'Escala?

Josep Clos.— Encara que no tingui les arrels escalenques, perquè el meu pare era de Sant Feliu de Guixols i la meva mare de Palamós, vaig tenir la sort de néixer a l'Escala, el dia 13 de febrer de 1924. El meu pare va venir l'any 1916 a l'Escala a instal·lar el telèfon a n'en Pepito Andreu, el qual estava construint una central elèctrica a Bellcaire i va demanar al meu pare que es quedés tres mesos per instal·lar la línia d'alta tensió a l'Escala, i d'aquells tres mesos s'hi va quedar tota la vida.

L'Esc.— Des de quan us heu interessat per les danses catalanes?

J.C.— Bé, els meus records, si els hagués de contar tots seria molt llarg, però puc parlar dels de la meva joventut, en quant a activitats que ens han lligat quasi bé tota la vida. De l'any 1942 al 1948 vaig anar a treballar a Barcelona, on vaig trobar-me amb manifestacions populars catalanes que no havia vist mai, aquestes em van sorprendre i agradar molt, vaig veure que era una cosa molt nostra. Durant l'estiu de l'any 1948, en una reunió d'aquelles de cafè, en la que ens hi trobavem en Lluís Albert, en Ramón Andreu i jo, en Lluís, ens va preguntar: "Què us sembla si per la Festa Major fèssim uns ballets?" Jo vaig dir: "Sí que m'agradaria, ja que alguna vegada n'he vist i m'han entusiasmat". Vam fer una crida a la gent i en la Festa Major de l'any 1948, després d'un mes seguit d'assajar, vam presentar, per primera vegada, uns ballets a l'Escala.

Amb un mes vam aprendre sis o set ballets i a més a més, es van ensenyar uns ballets antics a un grup infantil. O sigui que el meu primer mestre va ser en Lluís Albert, però, al marxar ell, aquest grup es va dissoldre. Mentrestant, jo vaig tornar a Barcelona, i allà, vaig conèixer a la que ara és la meva muller; parlant, ella em va fer saber que ballava en l'Esbart Montserrat de Dansaires, això em va cridar molt l'atenció, i els vaig anar seguint a on ballaven: al Casal d'Horta, al Palau de la Música Catalana... Més tard em va fer conèixer al seu mestre, en Joan Comas i Vicens, que va ésser un continuador dels primers folkloristes que hi va haver. Els folkloristes més importants

que hem tingut i que van treballar amb ell, van ser l'Aureli Campmany i en Joan Rigall. En Comas va ser un dels deixebles predilectes d'en Joan Rigall, gairebé tots els coneixements que tenia en Rigall van passar a n'en Joan Comas, que era el mestre de la meva dona. Jo, d'assquitlentes, mentre festejava, m'ho feia venir bé perquè pogués assistir als assaigs. En Joan Comas em va atendre molt bé i va ser molt tolerant, jo hi anava d'oient i més que tot d'espectador, i quan no tenien cap actuació entre mans a mí també em feien fer puntejios i assajava amb ells. D'aquesta manera jo, sempre amb uns ulls grossos com pomes, anava mirant i escoltant i agafant apunts. I així vam arribar a l'any 1950, que per la festa del Carme, es va organitzar un festival, a la plaça; un mes o dos abans vaig anar a les escoles per ensenyar ballets a la mainada, i el dia del Carme, a la nit, a la plaça Víctor Català, vam ballar uns ballets molt bonics, recordo que l'Antoni Vila va ballar l'Hereu Riera. De resultes d'aquest ball van venir a trobar-me les noies que en aquell moment eren les poncelles de l'Escala i van demanar-me si podien fer elles el que havien fet els nens. Era el que esperava! aleshores jo tenia 24 anys, i el que volia era ensenyar a gent gran per poder també ballar. Els hi vaig dir: "busqueu gent, i tal dia començarem". El dia que vam quedar, vam anar als locals de Cales Monges, erem unes 50 persones, i allí, sense pianista ni res, cantant, els hi vaig ensenyar a muntar el primer ball, "el Rotlletó", però vaig quedar molt cansat, perquè vaig haver de fer-ho en tres fornades. El dia següent només va venir la gent que realment els hi interessava, vam quedar unes tretze parelles; començarem a assajar cap el 20 de juliol, cada dia, per poder ballar per la Festa Major. Vam fer dues ballades, en dos dies, diferents. Per mediació de Mn. Joan Roura ferem una ballada a Banyoles, van tenir molt afícient anar-hi, era el mes d'octubre del mateix any 1950, per la festa de Sant Martíà. Després, vam fer una ballada a Santa Caterina, acompanyats de la Cobla de l'Escala, una ballada al Camp de Futbol pel febrer —un dia que recordo que va caure un xic d'aigüa neu—, i pel maig vam fer una festa al Pati de Cales Monges.

L'Esc.— Qui eren aquelles primeres parelles?

J.C.— Doncs eren: en Josep i en Lluís Vilabrú, en Miquel Esparch, en Josep Leonart, en Miquel Moriscot, en Miquel Esponellà, en Jesús Callol, en Tia-net, jo mateix... i de noies: la Lola Coll, la Clarita Batalla, l'Elena Casadevall, la noia del Dandi, la Isabel Tolmo, la Marta de Can Galan, la Caterina Geli, l'Herminia Esponellà... algunes d'aquestes parelles actualment són matrimoni. Vam tenir un començament bastant bonic, però no hi va haver continuïtat. En la primera ballada que va fer aquest esbart que jo havia ensenyat, l'any 1950, vaig presentar al públic de l'Escala, a la meva dona ballant "la Morisca", aquell ball de solistes que feiem salts i donavem la volta a la plaça. No s'havia ballat més i aquest any passat van ballar-lo la Teresa Flaqué i en Jesús Serra d'Albons.

L'Esc.— Quan vau tornar a reprendre aquesta activitat?

J.C.— L'Any 1976 potser perquè era l'època de la transició i del renaixement de Catalunya, altra vegada, va venir a trobar-me un grup de joves, això va ser molt interessant, i ens van demanar a la Margarida i a mí si els volíem ensenyar a ballar. Els primers van ser la Lurdes Boix, en Tero, la nostra filla Montserrat, la Paquita Prat i d'altres... i vam començar a assajar amb ells.

Afortunadament jo he sigut sempre molt previsor i conservador, tenia i tinc, tot un arxiu de música amb cent deu ballets instrumentats i tots els guions dels balls que jo sabia, eren guions molt simplificats, només per recordar si es donava la, ma dreta o l'esquerra... si es feien les voltes cap aquí o cap allà... Al començar amb aquell nou grup, tenia dificultat en interpretar els guions que jo mateix havia escrit, però vam fer un tándem ideal amb la meva dona. Ella no havia pensat mai a dirigir cap esbart, ni tenia cap arxiu, però en canvi tenia deu anys d'experiència d'haver ballat, i una intuïció que moltes vegades superava la dificultat d'interpretar un guió.

Tenim la joia de que aquest grup, fundat l'any 1976, hagi arribat als vuit anys d'existència, quan les coses de l'Escala no solen durar gaire. Ara, el que és trist és que, en aquests moments, hi ha molt pocs nois i noies escalencs, i si

l'Esbart pot continuar ha estat gràcies a uns quants nois i noies foresters. Sap greu, perquè el mateix esforç costa ensenyar a un grup de 10 que a un grup de 20, i és llàstima que no hi hagi més gent local, perquè si sembres en el mateix lloc és més fàcil que hi neixin més coses...

L'esc.— Quantes actuacions heu fet?

J.C.— Hem portat una bona trajectòria des de que vam fundar-ho, d'ocasió de ballar no ens n'ha faltat. Portem cap a 90 ballades, i alguna vegada hem hagut de rebutjar-ne perquè no podiem fer-les.

L'Esc.— Parleu-nos de l'anada a Anglaterra.

J.C.— Va ser a l'any 1980 a través de la Montserrat Clavaguera, que viu a Ashford, i que anava a una acadèmia d'espanyols per aprendre l'anglès. Una nit van celebrar la Festa Espanyola, i tothom va aportar quelcom del seu poble. Ella, si-guent catalana, va aconseguir que un grup d'anglesos aprenguessin a ballar la sardana. Va tenir tant d'èxit que es van animar i l'any següent van fer una nit catalana. La Montserrat va pensar en nosaltres, ja que ens havia vist ballar per la Festa Major. Ens ho va proposar i vam buscar qui ens ajudés a finançar el viatge.

L'Ajuntament ens va ajudar amb 20.000 pessetes, la Caixa de la Diputació, els Bancs, els dansaires també vam posar-hi 2.500 pessetes cada u, vam obrir una subscripció d'acompanyants... A la ciutat d'Ashford, a Anglaterra, ens van pagar unes 60.000 pessetes. Vam fer grups de joves que van anar a la Generalitat a buscar pósters, llibres, coses turístiques... hi va haver gent que deixava articles típics... En les vetllades fèiem unes paradetes i amb això vam recollir unes pessetes, així ens va sortir el viatge bé. Els dansaires anaven allotjats en cases particulars. Quant a la música, en Lluís Albert va ser qui ens va acompanyar com a pianista.

L'Esc.— Quin acompanyament musical teniu?

J.C.— El pianista és una peça fonamental. Quan es va iniciar l'esbart la Faràndola vam tenir com a pianista en Lluís Mallart. Actualment l'acompanyament musical corre a càrrec d'en Lluís Albert i d'en Xiquet. És molt interessant l'assaig al piano perquè el pianista para o repeteix, segons es necessita, amb cinta sempre has d'estar reculant i buscant la música.

L'Esc.— Tenim entès que vos Margarida, no heu nascut a l'Escala?

Margarida Roca.— Vaig néixer a Barcelona, el 20 de març del 1927, i vaig viure sempre a Barcelona, fins que va esclatar la guerra i vaig passar una temporada a Vilafant i Vilabertran. El meu pare era fill de Figueres, molt empordanès. La meua mare era filla de Rupit, però quasi sempre va viure a Barcelona. Vaig passar moltes temporades, durant la meua infància, a l'Empordà.

L'Esc.— Quan va començar a treballar?

M.R.— A l'edat de tres anys vaig començar a fer gimnàstica, el meu pare n'era professor i teníem gimnasi propi. Com que era una cosa que jo l'havia viscut sempre, al cap de poc temps ja vaig començar a donar classes; vaig donar classes durant onze anys, treballant allà mateix, fins que em vaig casar. La feina m'agradava molt (donava classes de gimnàstica esportiva i correctiva i sóc professora de natació).

L'Esc.— Com vàreu entrar en contacte amb el món de la dansa?

M.R.— El meu pare, que coneixia molt a n'en Joan Comas, un dia em va proposar si volia anar a veure un assaig de dansa. He estat molt bellugadissa i em va agradar. Vaig començar als 16 anys. M'agradava molt i ho vaig demostrar perquè per a mí representava un bon sacrifici, ja que treballava de 3/4 de 8 del matí, a 2/4 de 3, i tornava a començar a 2/4 de 4 fins a les 9 del vespre, cada dia, i el dimecres i el divendres a les deu en punt havia de ser a l'esbart, assajàvem de 10 a 12.

Vaig fer moltes ballades, no les tinc apuntades, però van ser una infinitat. Els llocs on més m'ha agradat ballar són al Saló de Cent, al Palau de la Música i a Vic, a on una de les vegades que vam anar-hi vaig tenir la gran sort de ser la núvia del ball de Gitanes, de 24 parelles.

El mestre Comas va deixar l'Esbart Montserrat, i va fundar el que és actualment "Ballets de Catalunya". Jo el vaig seguir, i sóc una de les fundadores de Ballets de Catalunya. Si fos a Barcelona continuaria anant a l'Esbart; molts dansaires que llavors ballaven amb mí encara continuen anant-hi; són antics dansaires, però quan convé també ballen. Nosaltres en som socis. Ballets de Catalunya és un dels esbarts que conserva més les nostres danses tal com es ballaven; no busca el teatre sino que busca l'autenticitat.

L'Esc.— Quan va venir a l'Escala?

M.R.— Al casar-me l'any 1953. Per aquest temps no hi havia cap esbart a

l'Escala. Al 1955 va néixer l'Ildefons, al 1957 la Montserrat, i vaig passar aquesta època amb la mainada, ja que no es pot fer res.

L'Esc.— Quan va començar a ensenyar de ballar als petits?

M.R.— M'agrada molt la mainada, tan és així que fa cinc anys vaig proposar a n'en Josep, el meu home, a veure si li semblava bé que agafés un grupet de mainadeta per ensenyar-li a ballar, perquè volia sentir-me l'esbart més meu. Veureu, donem classes tots dos, jo tinc cura dels punteigs, i ell dels muntatges, jo no sabia, segurament, donar les explicacions de totes aquestes coses, em vindria molt de nou, però va venir un moment en que jo necessitava sentir-me una cosa meua; i com que ja us he dit que m'agrada molt la mainada per mí no va resultar ni resulta cap sacrifici i ha estat una sort, ja que malgrat que de nens d'aquí a l'Escala en van venir, van plègar, en canvi els d'Albons han tingut perseverància i són els que ara ballen amb els grans. Aquestes classes les dono amb la nena de'n Pibernat, la M.ª Carme de pianista.

L'Esc.— Quants nens teniu?

M.R.— Amb els petits, continuem assajant els dissabtes a la tarda i en un promig d'unes vint i tantes nenes, crec que aquest any acabarem tenint sis nois. És molta la diferència, als nens els costa més, unes amb els altres se'n riuen...

L'Esc.— També feu altres activitats, veritat Margarida?

M.R.— Canto a la Coral, o sigui que, a can Clos, cantem i ballem. Hi canto des de fa 11 anys, que és quan es va fundar. La fundarem la Sra. Roser, la Paquita Amer i jo, amb una colla de nenes joves que tenien d'onze a tretze anys; hi havia la Ramona Viella, la Montserrat Xifra, la Montserrat Clos, la Montserrat Simón... Per cert la meua desafinava força.

L'Esc.— Josep, quan comença per vos l'afició pel cinema i la fotografia?

J.C.— Sempre ens hem dedicat a una activitat o altre. En el lapsus, després d'haver plegat l'esbart que havia

Sta. Caterina, any 1950.

fundat l'any 1950, vaig aficionar-me al cine, perquè el meu pare ja havia comprat una màquina abans de la guerra a en Quimet Palau, que va ser el primer de fer cine a l'Escala i cap a l'any 1958 en Palau va comprar una màquina i jo també, i vam començar a fer algunes pel·lícules de tipus familiar.

Jo vaig considerar que el cercle havia de ser una mica més ampli, que havíem de començar a fer alguna cosa. També hi havia en Pere Sala i l'Albertí, en Palau i jo, principalment, teníem documents importants perquè, és clar, és una història de gairebé 25 anys endarrera. Jo vaig comprar-me els llibres que tractaven del cine amateur per confeccionar el guió, i sempre més he anat amb unes idees preconcebudes, per tal de no malgastar la pel·lícula, que és molt cara. Així vaig fer una pel·lícula sobre els vents de l'Escala, agafant els mateixos paisatges, que canvien completament en dies de diferents vents.

També he fet fotografia, amb en Palau i en Puig vam ser els organitzadors del 1.er concurs de fotografia de l'Escala. Quan va venir el Notari Crehuet i es va revifar el Teatre a l'Escala, amb en Piqué també vaig formar part de l'elenc.

L'Esc.— Quina ha estat la vostra professió?

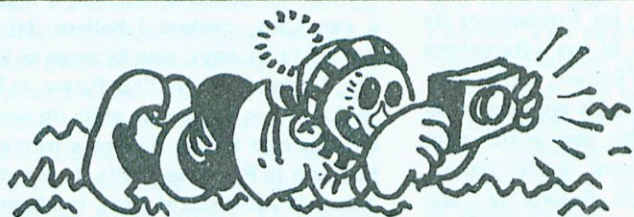
J.C.— El meu pare va ser el primer electricista de l'Escala, i jo, a l'any 1939, vaig anar a fer d'aprenent a can Feixas, per continuar la tradició professional. després vaig anar a treballar a Barcelona

i allí anava a l'Escola del Treball, per ampliar coneixements sobre electricitat. L'any 1949 vaig marxar de Barcelona, ja que no m'agradava i vaig venir a establir-me aquí, en aquella època, quan encara no hi havia turisme. Més tard va venir el "Boom" turístic i el treball es va anar desenvolupant. Jo havia estat llauner, feia pots de llauna, soldàvem canals, arreglavem olles... Ara m'agradaria tornar-ho a fer... A les olles esmaltades, quan ja no es podien soldar més, els treiem el cul i n'hi posavem un de llauna. LLavors no m'agradava l'ofici de llauner, però ara el recordo amb anyorança i estic temptat de fer alguna cosa en aquest sentit... m'agradaria fer els fanals que usaven les barcades. Ara xalaria molt breballant la llauna...

RODOMA.

Ashford, desembre de 1980

CONCURS LOCAL DE FOTOGRAFIA DE LA NEVADA D'ENGUANY.

Participans: Nadius, residents o que treballin a l'Escala.

Categoria A: Fins a 15 anys.

Categoria B: De 16 anys en endavant.

Premis A: Una placa artística i 2.000 pessetes. en material fotogràfic.

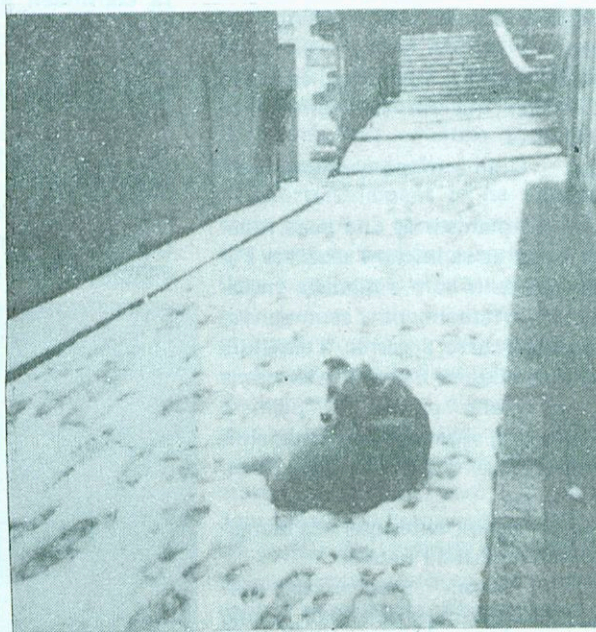
Premis B: Una placa artística i 5.000 pessetes.

Màxim de dues fotografies per concursant.

Adreçar-ho, abans del 20 de febrer a:

L'Escalenc, Apartat de Correus 19 de L'Escala

APA! ANIMEU-VOS!!!!

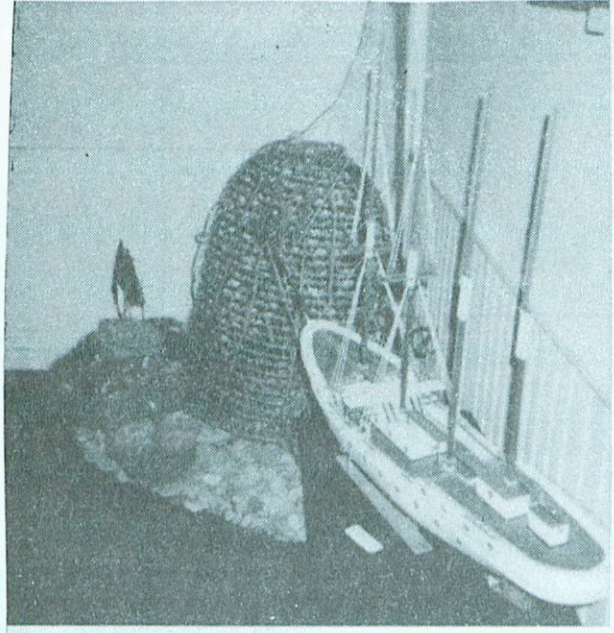

IV MOSTRA COL·LECTIVA D'ARTISTES ESCALENCES

Amb l'èxit habitual, tant de participants com de visitants, s'ha celebrat durant les diades nadalenes la IV Mostra Collectiva d'artistes escalencs en les Galeries Mestral de L'Escala. La iniciativa que, ara fa quatre anys, varen portar a terme un petit grup d'escalencs amb afany d'estimular els aspectes artístics i culturals que els constava existia en la nostra vila, ha assolit any rera any, un reeiximent espectacular. Gràcies al desinteressat esforç d'aquests escalencs aimants de l'art, tot afeccionat a qualsevol manifestació artística té la oportunitat de mostrar públicament la seva obra als demés. Això ha permès evidenciar que L'Escala és un veritable crisol d'artistes que fa assegurar que poques poblacions d'identiques característiques tenen tant arrelat aquest sentiment, que honora al poble i enalteix als seus habitants.

Més de quaranta participants exposen les seves obres, i podem afirmar que són molts més els que, per diferents circumstàncies, no han pogut col·laborar-hi aquest any.

Olis, aquarel·les, gouaches, ceràmica, dibuix, talla, joieria, brodats, modelatge, etc. etc., podem admirar en l'exposició; treball de professionals i treballs d'aficionats, petites obres d'art i grans obres artesanals s'ajunten amb bona companya, sense privilegis ni distincions, sense envejes ni rivalitat. Enhorabona des d'aquí als organitzadors, Montserrat Sureda, F.X. Vila i Mitjà, i J. M.a Cortal; Frederi Ballester, propietari de les Galeries, Al Exm. Ajuntament de la Vila; als comerços que han col·laborat amb el material de decoració i a tots els artistes participants!!!

Un aspecte de l'excel·lent decoració.

Relació d'artistes i col·laboradors participants:

"Cisó" Flaquer, M. Reça, "Tianet" Poch, Rafel "Tòful" (-), Joan Massanet (-), A. Quintana, Segura, B. Bofarull, F.X. Vila Mitjà, J.M. Cortal, C. Artigas, M. Sureda, V. Bosch, R. Ramis, P. Planas, R. Batallé, P. Pellicer, "L'Esqueix", Làssús, Jean Pierre, M. Dunjó (-), "Mobles Sancho", Guy, A. Gálvez, "Art i Pedra", R. Duc, Caterina Albert (Víctor Català) (-), N. Palomer, J. Clos, "Agrupació Sardanista", M. Pous, R. Ministral, M. Clos, M. Geronés, T. Paltré, Ll. Guillot, "L'Escalenc", J.M. Cabruja, A. Ballesta, D. Duran, Paco, E. Pou, S. Fresneda, J. Renyes, Ll. Bruguera, T. de Cruz, J. Puignau, J. Davis.

Un moment de la inauguració.

**TENIR ELS DINERS A LA
VISTA I AMB MÉS INTERÉS**

Aquest avantatge d'obrir al vostre nom un Compte d'Estalvi.
El Compte d'Estalvi és el dipòsit a la vista de millor retribució.
Vos podeu disposar dels fons a qualsevol moment, com en el compte corrent
però cobrant interessos més alts. A més, presentant la libreta poden disposar
dels fons a qualsevol lloc diferent al que teniu domiciliada la libreta.
L'Hispano s'ocupa de portar vos la comptabilitat i els apunts de la libreta, sota
la seva supervisió.
Sucursal a L'ESCALA
Carrer E. Serra

Tels 77 09 21 77 09 24

Banco Hispano Americano

Dolfo Costals

Constructor

c/ del Port. 61

Tel. 77 04 73

L'ESCALA

"la Caixa"
també hi vol ser present

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Plaça Victor Català 9

L'ESCALA

**BANCC
BANCOTI
BANCOTRAI
BANCOTRANS**
Banc Comercial Transatlàntic
L'ESCALA

Casa Central BARCELONA
MÉS DE 90 OFICINES A ESPANYA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

Servei TV garantitzat
A. PRADO Tel. 77 04 90

Plaça de les Escoles

L'ESCALA

SASTRERIA

Vilabrú

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, SANITÀRIES I CALEFACCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Victor Català, 17 Tel·lèfon 77 01 89
L'ESCALA (Girona)

FUTBOL

Resultats del mes de desembre.

PRIMERA REGIONAL

dia 2	Bisbalenc -- L'Escala	1-1
dia 9	Cassà -- L'Escala	0-0
dia 16	L'Escala -- Arbucies	1-1
dia 30	Besalú -- L'Escala	0-2

AFICIONATS

dia 2	L'Escala -- Can Gibert	1-1
dia 16	Underrius -- L'Escala	2-4
dia 23	L'Escala -- S. Llorenç	4-3

Degut a la falsejada acta que redactà el col·legiat del partit del dia 2, el Comitè de Competició va castigar a l'equip escalenc amb el tancament del camp per sis partits, sanció que no va portar-se a efecte amb motiu del canvi de President de la Federació Espanyola.

JUVENILS

dia 2	L'Escala -- Begur	6-0
dia 9	L'Escala -- Calonge	4-1
dia 16	Calella P. -- L'Escala	1-3
dia 30	L'Escala -- Bellcaire	2-0

INFANTILS

dia 1	Vilabertran -- L'Escala	4-0
dia 8	L'Escala -- Sant Jordi	4-0
dia 15	L'Estartit -- L'Escala	0-4
dia 22	Pals -- L'Escala	2-7
dia 29	L'Escala -- Pals	12-0

ALEVINS

dia 8	Aro -- L'Escala	4-0
dia 15	L'Escala -- Calella	2-2
dia 22	Sant Antoni -- L'Escala	3-1

BENJAMINS

dia 15	L'Escala -- Uillà	3-2
dia 22	Verges -- L'Escala	1-0

VOLEIBOL

Resultats del mes de desembre

dia 9	L'Escala -- Olot	3-2
dia 16	Les Alzines -- L'Escala	3-2
dia 23	L'Escala -- Tossa	3-0

TEATRE

Certament les coses varen passar com dèiem el mes anterior. Quan va sortir **L'Escalenc**, ja s'havien repartit els programes i així les representacions de "**L'ENCENS I LA CARN**" de Feliu Formosa, varen ser posades en escena per l'Elenc del C.E.R., els dies 20, 21 i 22 de desembre, els tres dies en sessions de nit i naturalment a la Sala del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova, dates que ja havíem informat com a probables, tant bon punt anunciàvem els primers assajos. El públic que va acudir, a veure l'actuació del nostre quadre escènic, i que hem de dir que el dijous, primer dia, era bastant reduït, anant en augment el dia següent i fregant el ple el dissabte, va sortir satisfet — sempre parlant de manera generalitzada— de les interpretacions dels actors, si bé al no tractar-se d'una obra completa, sino de cinc farses diferents, el comentari era que potser costa més d'adaptar-s'hi. Efectivament "**L'Encens i la carn**", consta de cinc farses, s'en feren tres a la primera part i dues a la segona, repartides així:

Farsa del sabater i el ricàs (d'anònim francès) presentada per sis personatges. Alegre farsa de Joham Joham, el marit; Tyb, la muller i sir Jhan el clergue, de John Heywood, en la que intervingueren cinc actors. El ferro calent, de Hans Sachs, amb vuit representadors, foren les de la primera part i en la continuació, Diputació de Buc amb son cavall (d'anònim català), quatre intèrprets i finalment Menego de Ru-zante, amb sis. Cal esmentar la part musical així com la plaent sorpresa de sentir cantar a algú dels components de l'elenc i de manera especial la presentació i el cor final, naturalment a part de destacades interpretacions. Entre actors, escenografia, construcció d'escena, Vestuari-regidora, traspunts, Il·luminotècnia, perruqueria, maquillatge i música, han intervingut en aquestes representacions prop de quaranta persones, sota l'acurada direcció de Josep M.ª Cortada.

Ara sembla que fins a la preparació de l'Estrafet, que es pensa representar a finals de maig, no està previst fer res més. La nostra opinió es que hi hauria temps de fer-ne una altra que es podria posar en escena en el decurs de la segona quinzena de març. Nosaltres ho proposem, que us en sembla?

BALLS POPULARS

Organitzats per l'Ajuntament, el C.E.R. i la Comissió de Festes, els dies de Nadal i el de Fi d'any, s'han celebrat a la sala del Centre Cultural Municipal uns balls de nit a càrrec dels conjunts SETSON i Blas i el PIPPER'S, respectivament. Tot hi haver-hi força assistència, com que som molt exigents en aquest sentit, hem de dir que podia haver-n'hi molta més.

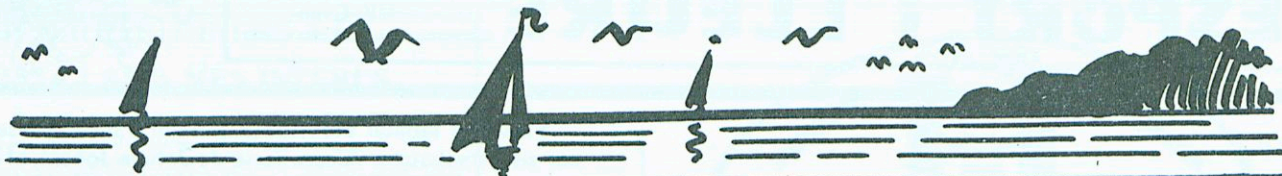
SARDANES

El dia de Sant Esteve, va fer prou bo per poder celebrar l'audició de sardanes a la Riba, i ho fem constar perquè aquest dies de Festes la tramuntana gairebé no ens ha deixat mai. Com ja havíem anunciat la ballada era a cura de la cobla Foment, i en el decurs d'ella es va sortejar un monumental tortell, que per cert va correspondre a la mateixa entusiasta sardanista de Palauborrell que ja va treure el de fa dos anys. L'Audició del mes de gener ha de tenir lloc el dia 20, a la Plaça del Monument a l'avi Xaxu, a la tarda i amb la cobla Baix Empordà.

CONCERT DE NADAL

El nostre temple parroquial fou escenari, la nit del 28 de desembre, del tradicional concert de Nadal, en el que participaren les habituals agrupacions ORQUESTRA DE CAMBRA DE GIRONA, dirigida pel mestre Lluís Albert i la CORAL EMPORIUM del C.E.R., sota la direcció de la Sra. Roser Sureda. Aquí si que no podem deixar de fer constar l'escassa assistència i ho fem malgrat podeu considerar-nos pesants sempre insistint amb el mateix, però no podem evitar-ho.

El programa va està dividit en tres parts: En la primera a cura de l'orquestra de Cambra, foren interpretades: Andante cantabile d'Antoni Soler; Concert de violí en la menor (tres temps) de Vivaldi amb Ricard Parés, de violí solista; Romança en fa de Beethoven, també amb Ricard Parés de violí solista i Elegia de Tchaikowsky. La segona part també va ser a càrrec de l'Orquestra de Cambra que ens feu escoltar: Impressions simfòniques de Juli Garreta; Cant a l'ermita del Pirineu de Narcís Paulí; Vals trist de Sibelius i la popular El Cant dels ocells amb solo del violoncel·lista Josep Serra. Encetava la tercera part la Coral Empòrium, dirigida per la Sra. Roser i acompanyada al piano per Lluís Albert, oferint cançons nadalenques (Santa nit, Veniu tots els homes, Els tres Reis, Els nois davant el pessebre i Quan torna Nadal) per continuar i ja com a cloenda la Coral Empòrium

ESTUDI I SERVEI

ASSESORIA EMPRESARIAL

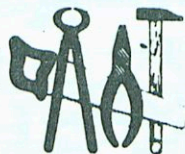
Carrer del Port, 28 - L'ESCALA - Telèfon: 77 10'23

Àrea laboral i social - Aspectes fiscals de l'empresa
Assessorament jurídic-empresarial - Contabilitats
Gestions de tota mena - Assegurances

Jaume BATLLE PAGÈS
Agent Col·legiat d'Assegurances

FERRERIA

GUILLOT

**PINTURAS
i
JARDINERIA**

c/ del Mar 6
Tel 77 04 06

L'ESCALA

**DISCOTECA
ACUÀRIUM**

HC EL RESTAURANT
VOPUMIP

Hostal «El Roser»

Restaurant

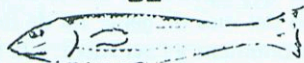

* *

HOSTAL MIRYAM   HOSTAL REINA

COMPLETE BATHROOM / BAÑO COMPLETO
SALLE DE BAINS COMPLETE / MIT BADERAUM
ESPECIALITAT EN PEIXOS I MARISCS
Calefacció Central - Aire acondicionat
Parking Particular - Obert tot l'any
Darrera l'Església, 9   **L'ESCALA**
Tels. (972) 770219 / 770977   Costa Brava (Girona)

**ANXOVES
DE**

L'ESCALA
MAGDALENA SUREDA

Tel 77 01 46

ROSA-MARIA BALLESTA

**CENTRE
D'ESPECÍFICS**

**FÒRMULES
MAGISTRALS**

FARMÀCIA

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75
L'ESCALA Alt Empordà

AGRUPACIÓ FLEQUERA EMPORDANESA
S. A.

Carretera de Viladamat a Pajafrugoll s/n

Telèfon: 77 00 81   L'ESCALA

G FINQUES GUANTER

**ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT**

Avinguda Ave Maria, 7

L'ESCALA

Tel. (972) 77 02 72

conjuntament amb l'Orquestra de Cambra, amb les quatre darreres peces del programa: Nabucco (cor d'esclaus) de Verdi; Madame Butterfly (Cor de les boques closes) de Puccini; Evocació al Pirineu de Martínez Valls i Joia en el món de Haendel.

MOVIMENT DEMOGRAFIC

NAIXEMENTS

- dia 6 Marc FONT i CARMONA fill de Pere i Rosa-Maria.
dia 31 Albert PAGES i ALBERT, fill de Jaume i Núria.

MATRIMONIS

- dia 22 Artur CASADEVALL i CLOTAS amb Esther GRABOLEDA i COLL'
dia 26 Josep-Antoni LOPEZ i DACAL amb Maria-Griselda VIDAL i BELVIS.

DEFUNCIONS

- dia 16 Agustí Gardella i Juncà.
dia 18 Josep Malé i Isern.

TENNIS TAULA

Aquests són els darrers resultats aconseguits per la secció de tennis Taula del C.E.R. L'Escala durant el mes de desembre:

Equips provincials 1.ª Categoria.

C.E.R. L'Escala 5 Cassanenc 0 (González 2, Sues 2, F.Guanter 1).

Foment La Bisbal 1 C.E.R. L'Escala 5 (González 2, F. Guanter 2, X. Cortal 1).

C.E.R. L'Escala 5 T.T. Lloret 0 (Marquès 2, F. Guanter 2 i González 1).

Victòries clares del primer equip que el dia 15 de gener tindrà un difícil compromís davant l'Alba Besanonina que ens va guanyar a la primera volta per 5 a 2, i que s'ha d'intentar superar si volem revalidar el campionat provincial de primeres.

Equips provincials 3.ª Categoria.

21 Canvi 5 "B" 5 C.E.R. L'Escala 1 (X. Cortal 1, C. Guanter i J.M.ª Guanter).

C.E.R. L'Escala 5 T.T. Flassà 1 (X. Cortal 2, R. Mas 2 i J. Marquès 1).

Sever correctiu a Girona enfront el 21 Canvi 5 "B" que apallissà el nostre equip per 5 a 1 i que ha alterat la bona marxa de l'equip. De tota manera, els propers compromisos davant equips més experimentats en aquesta categoria com l'Alba Besanonina (plagat de jugadors veterans), el T.T. Palafrugell (amb bons jugadors que han dominat la categoria juvenil en els darrers anys i que fan un paper molt digne a la 1.ª categoria) o el mateix Cassanenc, seran confrontacions difícils per als nostres jugadors.

Dobles mixtes.

El dissabte 15 de desembre tingué lloc a Besanó la final de dobles mixtes entre quatre parelles, tres de les quals eren del C.E.R. L'Escala, però tot i això, hagué d'ésser la formada per la Glòria Gauchia i Cano de Girona, els guanyadors de la prova. En segon, tercer i quart lloc, s'hi classificaren, respectivament, M.ª José Herrera - Joan Sues, Victòria Olivares - Xavier Cortal i Montse Ramió - Fèlix Guanter.

Doble masculins 1.ª Categoria.

També s'ha jugat durant aquest mes de desembre el provincial de dobles masculins de 1.ª categoria, la final del qual tingué lloc a Palafrugell el dia 20 de desembre.

Quedaren campions provincials en Ricard Palau i en Manel González, mentre que en quart lloc s'hi classificava l'altra parella del C.E.R. L'Escala, que arribà a la final, i que estava formada per Joan Marquès i Fèlix Guanter.

Són, per tant, tres títols els que es porten aconseguits en les competicions provincials d'aquesta temporada:

- Xavier Cortal (campion juvenil Fires-84).
- M.ª José Herrera (campiona juvenil fèmines Fires -84).
- Palau-González (campions provincials dobles 1.ª).

Top Català a Barcelona.

Els dies 29 i 30 de desembre tingué lloc a Barcelona un Campionat -anomenat "Top"- entre els millors jugadors juvenils catalans.

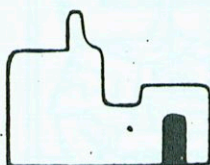
Entre els jugadors convocats pel seleccionador nacional Sr. Stipeck s'hi trobava en Xavier Cortal, que està portant a terme una bona temporada, i la Carme Sureda, en la categoria femenina. **Fèlix Guanter.**

A "L'ESCALENC" ens congratulem del Centenari de la fundació dels cèlebres "Montgrins". Aquesta cobla, nascuda el 1884 en la nostra veïna vila de Torruella, és per tots els sardaòfils i amics de la música catalana tradicional, una de les més prestigioses. Una prova n'és que el 16 de Novembre passat fou invitada per la Federació Sardanista del Rosselló a donar un concert en el gran Palau dels Congressos de Perpinyà. La dita F.S.R., que agrupa 32 Foments de la Catalunya ultra-pirenaica; oferí als "montgrins" la Medalla de la Vila i un "llibre d'or" que obren quatre dies abans i

comportant la signatura de tots els milers d'amics de la Sardana que volgueren estampar-hi llur autògraf. En el concert hi assistiren més de mil auditors. Nombrosa assistència, també, al ball de sardanes davant la "Llotja".

Desitgem als "Montgrins" llarga vida amb el mateix reiximent o més, si cap. I endavant vers el segon centenari!

Del nostre corresponal a Perpinyà.

RAFAEL MORENO i GARCIA

Agent d'assegurances Col·legiat
GRUP CATALANA - OCCIDENT

Tel. 77 08 71 - Port d'en Perris - L'ESCALA

RAFAEL MORENO i GARCIA

CONSTRUCTOR D'OBRES
Venda de parcel·les "Jardins del Pedró"

Tel. 77 08 71 - Port d'en Perris - L'ESCALA

L'ESCALA A TV3 - POBLES I LLEGENDES

El passat dia 7 de gener d'enguany, a TV3, en el programa infantil **Fes Flash**, s'encetava un espai anomenat **Pobles i Llegendes** dedicat a explicar la història dels pobles d'arreu de Catalunya en forma de conte i especialment per a la mainada.

Doncs bé, aquest primer programa fou dedicat a la nostra població i per tal de que això fos possible, fou necessari prèviament una sèrie de contactes per a donar a conèixer a TV3 la història, tradicions i fets més destacables del poble. Un cop enllestit el guió, es passà a la "gravació", realitzada el dia 22 de desembre, dia de forta tramuntana, fet que no va permetre la filmació d'una sèrie d'escenes tan característiques de L'Escala com són els bonics recons de la costa, la venda del peix a la Clota... o d'altres que es tingueren de canviar d'escenari.

El fet més remarcable és que els protagonistes d'aquest epi-

sodi són nens i nenes escalencs, demostrant gran interès i no menys aptitud interpretativa.

Com a record direm que els protagonistes són:

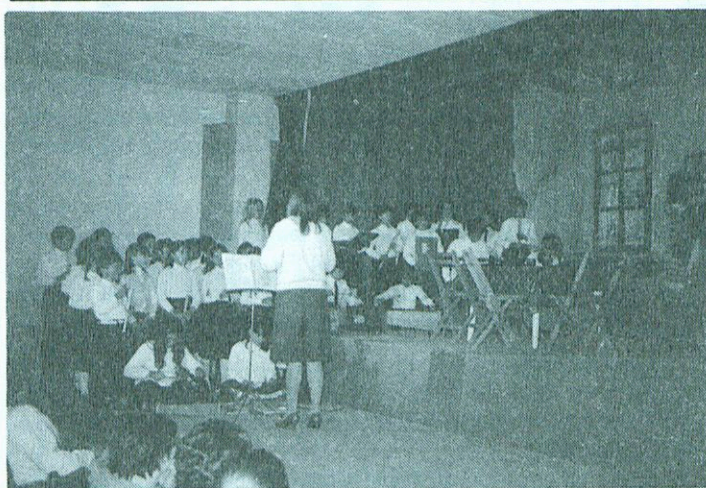
Els nens que acompanyen al personatge principal d'aquests episodis de Pobles i Llegendes el professor Oliana Molls:

Susagna Barragan, Pere Lavado, Josep M.ª Moreno, Jordi Piqué, Neus Rodríguez. i Manel Botia.

En David Fumadó fa d'orador grec.

Els soldats romans són: Josep Lluís Pérez i Joaquim Torrent. Joan Lluís Moreno interpreta al Compte d'Empúries.

A la Pedra del Gall: Xavier Ministral i Carles Piqué. També cal ressaltar l'actuació, de la Coral Infantil del Col·legi Públic "Empúries" interpretant una sardana i finalitzant el breu recorregut per L'Escala l'actuació del Grup Estrella de Mar (Jordi i Carme Carbó i Sílvia Pagès).

El dia 16 de desembre va tenir lloc al C.E.R. un Festival Nadalenc, dels alumnes del Col·legi, públic Empúries.

El festival d'enguany consistí en un recull dels costums nadalencs més arrelats a casa nostra, narrats i escenificats per alumnes.

La part musical consistent en la interpretació de boniques nadeses tradicionals corria a càrrec de la Coral Infantil del mateix Col·legi.

A RÀDIO L'ESCALA

A L'Escala ràdio no hi havia i uns nois molt joves van pensar que molt bona idea seria una ràdio per als Escalencs posar.

I amb una mica d'esforç i voluntat els Escalencs contents podem estar perquè la ràdio que han muntat és bonica d'escoltar.

Molts concursos i coses per a tu fan que et fan riure i divertir i en el punt 102'9 estan posala, que et deixaràs d'avorrir.

Que es perdés una llàstima seria Però crec que no la deixaran perquè de fer-la millorar n'han fet molta via per això, seguïu endavant!!!

COL·LABORACIÓ

EVA Callol Duran.

ELS AMICS

Segur que vosaltres amics tindreu, igual que molts nens d'altres que són de pertot arreu.

Per poder ser bon amic s'ha de saber callar perquè si un secret t'han dit l'has de saber guardar.

Els amics són part del nostre amor però no tots són bons germans perquè n'hi ha que t'agafen rencor i deixen de donar-te les mans.

I si una mala estona has passat i un amic has tingut que mai t'ha deixat de costat aquest és un dels bons amics que hi ha hagut.

CONSELLS DOMESTICS

— Si teniu coberts (o altres objectes) de plata, netegeu-los amb un drap de llana on hi haureu estès un xic de fècula de patata bullida.

— I si teniu copes (o altres objectes) de cristall, afegiu un poc de vinagre a la vostra aigua d'esbandida.

REFRANYS DE MAR

- A port arribat, vot oblidat.
- Quan fa bigotis el sol, no es torna al port quan es vol.

GRANS DE SENY

- Un home polític sense partit, és un cargol sense closca. (Il Giornale).
- La fe no és una creença sense proves; és una confiança sense garanties. M.H.

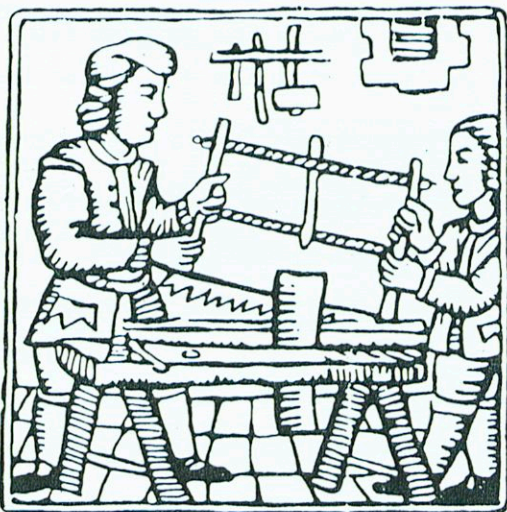

PER UNA ESCALA NETA

Utilitza les papereres

Neteja el davant de casa teva.

Posa papereres on llençar les deixalles del teu comerç o bar.

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell s/n (davant gasolinera)

Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

NO DIGUEM;

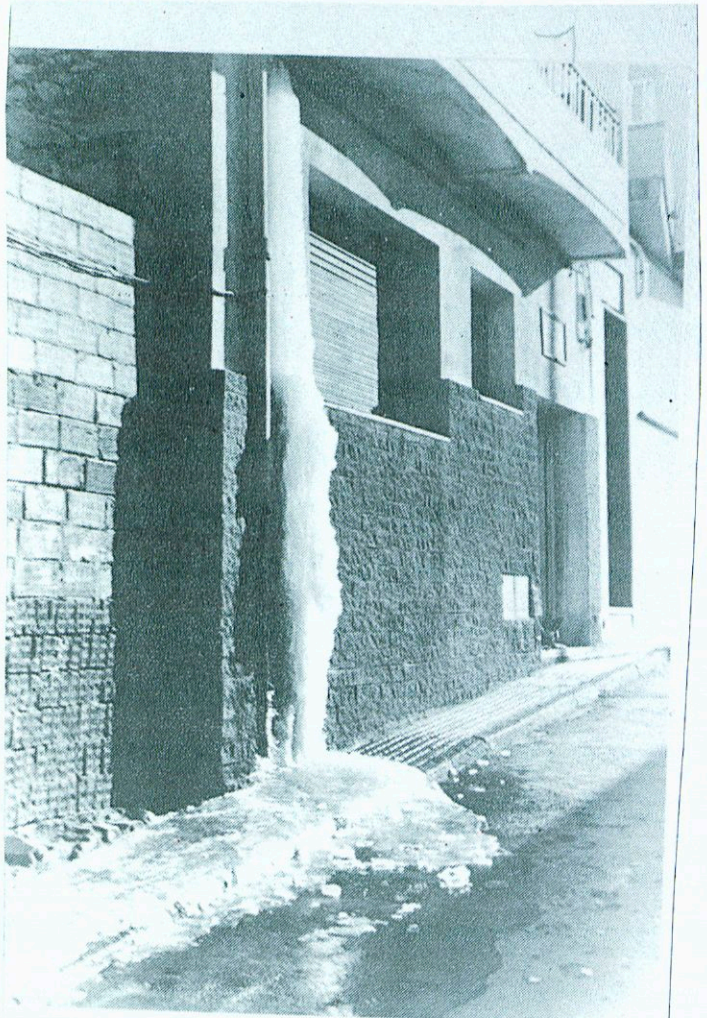
Ameno
Amigo!
Aminorar
Amoblar
Amoïno
Amoldar
Amontonar
Amortiguar
Amparo
Amurallar
Anàlisi
Ancla

DIGUEU:

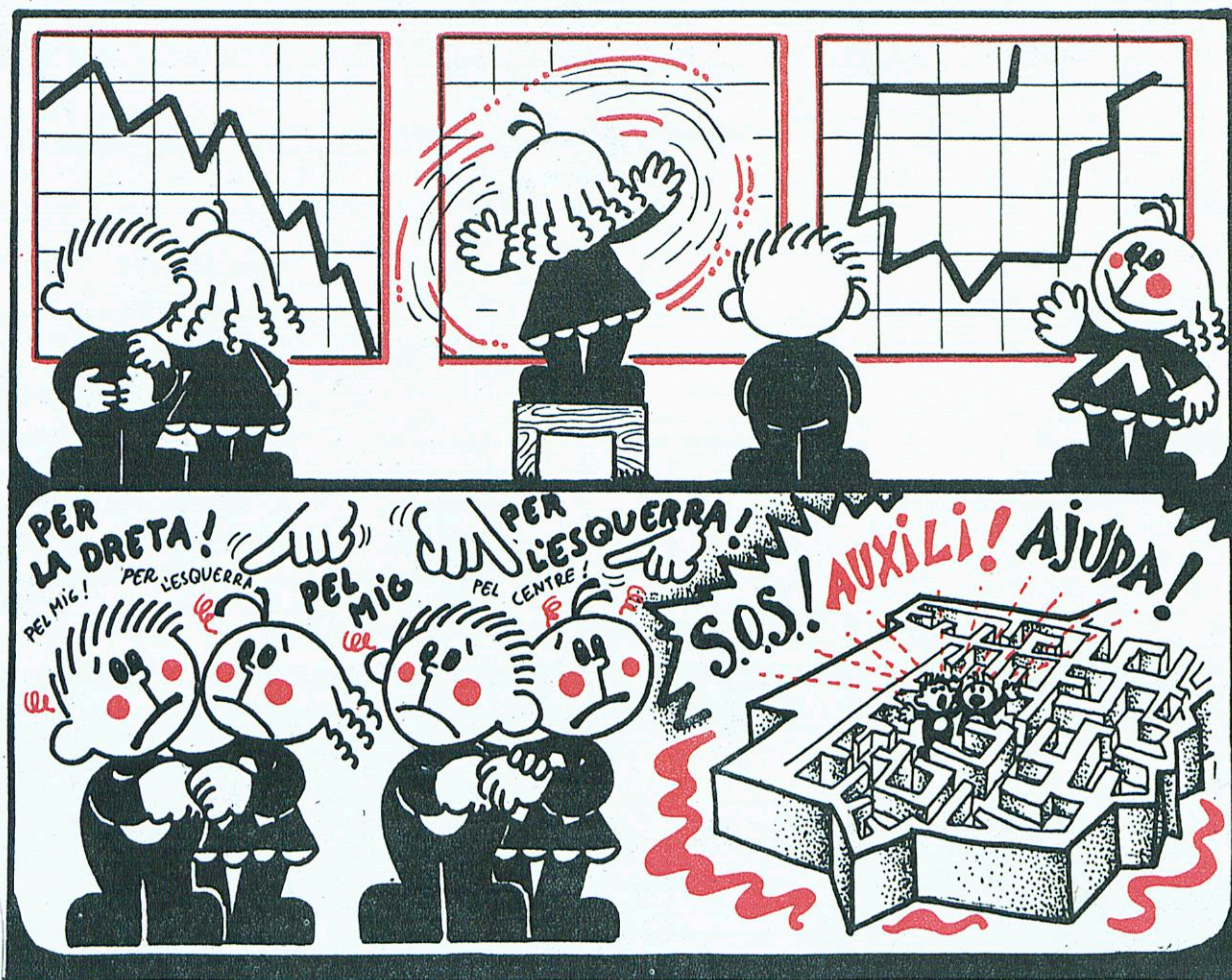
Amè, delitós
Noi!, amic!
Minorar, minvar
Moblar
Amoïnament, maldecap
Emmotllar
Amuntegar, apilar, apilotar
Esmorteir
Empara, ajut
Murallar, emmurallar
Anàlisi
Àncora

METEOROLOGIA

Ens comunica l'amic Jonàs Mallart que, segons l'observatori de La Clota, s'ha arribat a unes temperatures de -7.0° de mínima, 4.0° de màxima, amb una mitja de 0.0° en els darrers dies de desembre i primers de gener. Per la seva banda, la tramuntana ha arribat als 100 km. hora en moltes ocasions.

Les baixes temperatures rebentaren innombrables canyeries, obsequiant-nos amb insòlits espectacles com el de la foto. Foto J.M. Cortal.

SAN MARTIN DE AMPURIAS. Puente y carretera de la Sección Idrológica Forestal

